

РЕШЕНИЕ

№ 37535

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 02.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **8445** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 26, ал. 12 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на М. Ф., гражданин на П., с персонален номер 34604-0399761-1, притежател на паспорт ВС8917613, издаден на 20.12.2023 г., валиден до 18.12.2028 г., подадена чрез адв. Г. П. П., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, срещу Отказ № 260615161921 от 25.06.2026 г. за издаване на единно разрешително за работа и престой по чл. 24и от ЗЧРБ по заявление № 260318114411 на директор на Дирекция „Миграция“.

С жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на постановения отказ поради неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че към заявлението са приложени изискуемите по закон документи, като наред с това работодателят е представил доказателство за жилище, законови декларации, средносписъчни справки за персонал и т.н. По време на процедурата за разглеждане на заявлението на работодателя са дадени указания, на 11.05.2026 г., за предоставяне на допълнителни документи, че работодателят няма задължения към НАП, във връзка с което е представено Удостоверение по чл. 87 от ДОПК за липса на задължения, освен такива свързани с плащането на вноски за социалното осигуряване съгл. чл. 11, ал. 1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ). Не са давани други указания, които да са неизпълнени и по които предоставеният срок за изпълнение да е изтекъл, без да са отстранени евентуални нередовности. Въпреки горното на 25.06.2026 г. е постановен обжалваният отказ, който жалбоподателят намира за немотивиран. Алтернативно - ако съдът приеме, че мотивите се съдържат в съпровождащ го административен акт, то тогава се претендира отказът да бъде отменен поради неправилно приложение на материалния закон. Излагат се доводи

за допустимост на жалбата, включително по отношение на срока за обжалване, и се иска да бъде разгледана по същество и уважена. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро, на осн. чл. 36, във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, и държавна такса в размер на 6 евро, или 506 евро общо.

В проведено открито съдебно заседание на 02.09.2026 г. жалбоподателят не се явява и не се представлява. Поддържа жалбата чрез писмени бележки от адв. Г. П., в които заявява, че не възразява да се даде ход на делото и няма да сочи нови доказателства. Подчертава, че задълженията на работодателя са само за ДОО /декларация – образец 6/, които изрично са предвидени в нормата на чл. 11, ал.1, т. 8 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ като изключение, което не препятства издаването на разрешение за достъп до пазара на труда на граждани на трети страни при наличието на парични задължения за работодателя.

Ответникът - директор на Дирекция “Миграция” при МВР, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Оспорва жалбата чрез депозиран писмени бележки, в които излага становище за нейната неоснователност поради липсата на пороци на акта на основанията по чл. 146 от АПК. Сочи, че от представеното от заявителя удостоверение е видно наличието на задължения към НАП, поради което от страна на АЗ е представено отрицателно становище № 260601104755 относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда на М. Ф.. Поддържа довод, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството по издаване на разрешение за пребиваване и работа от директора на Дирекция „Миграция“, поради което при липсата на положително такова органът действа в условията на обвързана компетентност, което води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в Република България, тъй като не е налице една от двете кумулативно предвидени предпоставки в разпоредбата на чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, а именно - чужденецът не отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство. Счита Отказ с рег. № 260615161921/25.06.2026 г. за правилен и законосъобразен и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата срещу него като неоснователна и недоказана. В случай че от страна на жалбоподателя бъде направено искане за присъждане на възнаграждение в размер, надвишаващ установения минимум съгласно Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа, прави възражение за прекомерност, тъй като счита, че делото не се характеризира с фактическа и правна сложност. Съобразно изхода на делото моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не представя становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 67-ми с-в, като обсъди жалбата, становището на ответника и събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Производството пред ответника е започнало по заявление от М. Ф., дата на раждане 09J08- 1990 г., гражданство П., с рег. № 260318114411 г., за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България, подадено на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Заявлението е подадено от работодателя „КОРЕКТ - ПРЕМЕСТВАНЕ” ООД.

Безспорно е, че с писмо работодателят е информиран да представи документ за липса на задължения към НАП или документ за разсрочване на задълженията.

В отговор жалбоподателят твърди, че е представено удостоверение по чл. 87 от ДОПК, че работодателят няма задължения, освен такива свързани със заплащането на вноски за социално

осигуряване.

По делото е представено удостоверение изх. № 220202600082573/12.05.2026 г., издадено от ТД на НАП - С., на основание чл. 87, ал. 6 от ДОПК, съгласно което „КОРЕКТ - ПРЕМЕСТВАНЕ” ООД, ЕИК:[ЕИК], има публични задължения към ДОО по декларация - образец 6 за периода от 01.03.2026 г. до 31.03.2026 г. в размер на 5 133,60 евро главница и 21,71 евро лихви, както и 16,87 евро главница и 0,07 евро лихви за същия период.

Представени е писмено становище № 260601104755 от изп. директор на Агенция по заетостта, с което се дава отрицателно становище за достъп до българския пазар на труда по заявлението на М. Ф., поради наличие на задължения на работодателя към 28.05.2026 г., за които не са представени доказателства за разсрочване или отсрочване.

Директорът на Дирекция “Миграция” е постановил отказ за предоставяне на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на заявителя, обективизиран в писмена форма като Отказ № 260615161921 от 25.06.2026 г. В мотивите на акта е посочено, че работодателят не е представил документ за липса на задължения към НАП и документ за разсрочване на задълженията, въпреки че е уведомен за нередовността. Допълнено е, че при извършена служебна проверка в базата данни на НАП е установено, че към 28.05.2026 г. „КОРЕКТ - ПРЕМЕСТВАНЕ” ООД, ЕИК:[ЕИК], има задължения към НАП, което не позволява предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

По допустимостта на жалбата:

По делото няма данни относно датата на връчване на процесния отказ на неговия адресат или на негов пълномощник. Представено е електронно съобщение, изпратено по електронна поща на адв. Г. П. на 25.06.2026 г., поради което следва да се приеме, че подадената директно в АССГ жалба на 01.07.2026 г. (с вх. № 23236) е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване, който е неблагоприятен за същия. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ за издаване на разрешение за пребиваване и работа е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ - директор на Дирекция “Миграция” – МВР, съгласно представената заповед № 8121к-1498 от 19.04.2016 г. на министъра на вътрешните работи за заемане на длъжността директор на Дирекция “Миграция” – МВР от главен инспектор Н. Д. Н. - началник на сектор „Миграция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

В случая обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма. Посочено е правното основание - чл. 24и от ЗЧРБ, и са изложени фактически основания.

Производството пред административния орган е по реда на глава Трета от ЗЧРБ и е започнало по заявление за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа на чужденец в Република България, подадено на основание чл. 24и от Закона за чужденците в Република България. Съгласно ал. 1 от същия, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В случая не е спорна втората от двете предпоставки на разпоредбата. Спорно е наличието на

първата от тях, а именно - изпълняване на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство. Тези условия са намерили уредба в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Съгласно чл. 11 от същия закон, изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда в предвидени в разпоредбата случаи, като в т. 8 е посочено - работодателят има парични задължения по смисъла на чл. 162, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, освен ако е допуснато разсрочване или отсрочване на задълженията или на парични задължения, свързани с плащането на вноски за социално осигуряване. На основание чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба, заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция „Миграция“ или в отдел/сектор/група „Миграция“ при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешението срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

В ал. 5 на чл. 24и от ЗЧРБ са посочени всички документи, които следва да бъдат подадени със заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа".

Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, по които производството не е прекратено съгласно ал. 10, заедно с приложените документи, в 14-дневен срок от подаване на заявлението, като документите по ал. 5, т. 5 се изпращат и в оригинал. (чл. 24и, ал. 9 от ЗЧРБ, в приложимата редакция).

Според чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. Съгласно ал. 13 от с.з., когато в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта.

На първо място, не се споделя от настоящия състав становището на ответника, че в случай на отрицателно становище за чужденеца от АЗ директорът на Дирекция "Миграция" действа в условията на обвързана компетентност. Становището на АЗ съставлява изискуемо съгласие, според чл. 53 от АПК, на друг орган, различен от водещия производството, чийто акт се оспорва. Доколкото това становище е част от производството по издаване на крайния акт, то не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, но подлежи на проверка за законосъобразност именно в

съдебното производство по оспорване на крайния административен акт поради липсата на друг ред за защита (вж. решение № 3921/14.04.2025 г. по адм. д. № 1750/2025 г. на ВАС и др.). Доколкото административният орган следва да съобрази всички обстоятелства по случая преди издаване на акта, то следва да извърши дължимата преценка и относно законосъобразността на становището на АЗ с оглед произнасяне по заявлението, с което е сезиран.

В настоящия случай, видно от представеното по делото удостоверение изх. № 220202600082573/12.05.2026 г. от ТД на НАП - С., на основание чл. 87, ал. 6 от ДОПК, „КОРЕКТ - ПРЕМЕСТВАНЕ” ООД, ЕИК:[ЕИК], има публични задължения към ДОО по декларация - образец 6 за периода от 01.03.2026 г. до 31.03.2026 г. в размер на 5 133,60 евро главница и 21,71 евро лихви, както и 16,87 евро главница и 0,07 евро лихви за същия период. Декларация обр. 6 се подава за определяне на дължимия данък по ЗДДФЛ и осигурителни вноски. Предвид съдържанието на удостоверението, което е актуално към момента на произнасяне на компетентния орган, единствените задължения на дружеството работодател са за осигурителни вноски. Същите изрично са изключени от основанията за постановяване на отказ за предоставяне на достъп на чужденеца до пазара на труда по чл. 11, ал. 1, т. 8 от ЗТМТМ, но в случай че са представени доказателства за разсрочването или отсрочването им. Това е видно от граматическото тълкуване на нормата, като задълженията по чл. 162, ал. 2 от ДОПК и задълженията за осигурителни вноски, взети заедно, са пояснени със словосъчетанието - свързани с плащането на вноски за социално осигуряване, отделено със запетая. Следователно изискването за отсрочване или разсрочване на задълженията при наличие на такива е относимо както към посочените в чл. 162, ал. 2 ДОПК задължения, така и към паричните задължения за осигурителни вноски. Изложеното води до извод, че макар работодателят да има задължения само за осигурителни вноски, които безспорно са парични, той следва да докаже, че е допуснато разсрочването или отсрочването им.

Както се посочи по-горе, преди издаване на акта органът следва да вземе предвид всички обстоятелства, които са от значение за произнасяне по заявлението на чуждия гражданин, включително тези на които не се позовава изрично, съгласно принципа на служебно начало (чл. 9 от АПК). Следователно, на преценка подлежи и становището на АЗ и в случай че то не съответства на данните по случая или на материалния закон, това следва да бъде съобразено от компетентния орган при издаване на акта. В случая, предвид горните мотиви, отрицателното становище на АЗ е законосъобразно и съответно на обстоятелствата по делото, сочещи, че работодателят има неплатени публични задължения за осигурителни вноски, които не са разсрочени или отсрочени, поради което постановеният Отказ № 260615161921 от 25.06.2026 г. за издаване на единно разрешително за работа и престой по чл. 24и от ЗЧРБ по заявление № 260318114411 на директор на Дирекция „Миграция“ е законосъобразен и не страда от пороци по чл. 146 от АПК.

С тези мотиви съдът намира жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото на ответника се следват направените разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което следва да бъде осъден жалбоподателят да му заплати сумата от 102,26 евро, на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ф., гражданин на П., с персонален номер 34604-0399761-1, притежател на паспорт ВС8917613, издаден на 20.12.2023 г., валиден до 18.12.2028 г., СРЕЩУ Отказ № 260615161921 от 25.06.2026 г. за издаване на единно разрешително за работа и престой

по чл. 24и от ЗЧРБ по заявление № 260318114411 на директор на Дирекция „Миграция“.

ОСЪЖДА М. Ф., гражданин на П., с персонален номер 34604-0399761-1, притежател на паспорт ВС8917613, издаден на 20.12.2023 г., валиден до 18.12.2028 г., да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 102,26 евро (сто и две евро и 26 цента) за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: